

mere kedeligt, at man har fået lokket Det Radikale Venstre og CD med på det her. At Enhedslisten og SF støtter det, forstår vi godt, for grøn politik er jo som vandmeloner: Det er grønt udvendigt, men absolut blodrødt indvendigt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

På et eller andet tidspunkt må det vel også kunne lade sig gøre at gennembyrde myten om, at man skal være rød for at være grøn. Faktisk er det også muligt at være borgerlig og grøn samtidig, og det er det, vi gerne vil forsøge at være.

Men jeg har voldsomt stor respekt for partiet Venstre, det har jeg altid haft, og det har jeg stadig væk. Jeg sætter meget stor pris på hr. Uffe Ellemann-Jensen, meget, meget stor pris på hr. Peter Brixtofte, det er både hyggelige, rare og dygtige politikere, og hvad ved jeg, så det er ikke så ondskabsfuldt ment, som det lyder, når jeg siger: Nu er der da ingen sammenhæng længere i Venstres politik.

Fru Hanne Severinsen var da lige ved at få mig til at vælte ned af stolen før, da hun kom op her og sagde, at alternativet til grønne afgifter var en forøgelse af Miljø- og Katastrofefonden. Det vil sige, at man altså nu pludselig fra Venstre siger: Et eller andet system, hvor man har nogle grønne afgifter med tilbageførsel til erhvervslivet osv., det kan vi ikke lide, lad os så hellere få nogle flere offentlige udgifter.

For hvem skulle ellers betale en udvidelse af Miljø- og Katastrofefonden? Er det staten, der skal det? Det må det jo være. Og det vil sige, at Venstre nu i ramme alvor – samtidig med at de snakker besparelser, lavere budgetter, mindre underskud og lavere skatter – lige pludselig taler om, at alternativet til det her system er en udvidelse af en offentlig udgift.

Jeg må sige til fru Hanne Severinsen: Nu er der ingen logik længere. Nu er vi vist derude, hvor der skal mere end en redningskrans til for at kunne svømme i land.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Henning Gjellerod for en kort bemærkning, og så er det vist snart ved at være tiden, hvor vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Af hr. Peter Hansen-Nords korte bemærkning før fremgik det jo, at hr. Peter Hansen-Nord mente, vi allerede har reduceret af de 20 pct.

Fakta er jo, at vi ikke er begyndt at reducere endnu, men at vi har et vist håb om, at med de tiltag, vi har sat i gang, kan vi inden år 2005 nå en vis procentdel af de 20 pct.

Det, som Miljø- og Energiministeriet har beregnet, er jo, at man kommer til at mangle 5-6 pct., hvorfor vi vil igangsætte nogle yderligere tiltag, fordi vi mener, at det mål, der engang er sat, er noget, vi skal tage alvorligt, og derfor er vi altså i gang med nogle yderligere midler. Der tror jeg, at hr. Peter Hansen-Nord har taget lidt fejl.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Kim Behnke gør sig store overvejelser og er lidt bekymret for, om Socialdemokratiets politik nu er et spørgsmål om, hvor mange arbejdsløse vi skal have, og i hvert fald at vi helst skal have flest muligt.

Men det er jo, fordi hr. Kim Behnke begår den fejltagelse, at han har en forholdsvis gammel opfattelse, som siger, at der er en modsætning mellem investeringer i miljø og i beskæftigelse. Men det er hr. Kim Behnke heldigvis temmelig ene om.

Det kan godt være, der er flere her i salen, der har den vildfarelse. Er det virkelig propaganda, kan man spørge, når der i materialet til denne lovpakke er beregninger, som viser, at når man tager det hele med, er der en beskæftigelsesmæssig nettogevinst på 2.000? Er det ikke bare en enestående blomst, som er vokset i regeringens og ligestilledes haver?

Hvis det er tilfældet, vokser den også i Jacques Delors' hyvidbog om vækst, konkurrence og beskæftigelse fra sidste år, idet det heri vurderes, at hvis EU-Kommissionens oprindelige forslag om energi- og CO₂-afgift gennemføres og kombineres med en nedsættelse af arbejdsgiverbidragene, vil ledigheden i EU falde med 2½ pct. i løbet af de 4 år, samtidig med at man vil kunne leve op til klimakonventionens CO₂-målsætning.

Verdensbanken konkluderer tilsvarende i en rapport, også fra sidste år, at der ikke kan påvises nogen negativ sammenhæng mellem konkurrenceevne og udgifter til miljøforanstaltninger, snarere tværtimod, hvis indsatsen er baseret på investeringer, netop således som regeringen lægger op til i sine forslag.

Endelig deles vurderingerne af de økonomiske vismænd i 1993, men det skal jeg undlade at bekymre hr. Kim Behnke med.